

støttelsens Karakter, og det forekommer mig, at dette ikke er saa ganske let at komme bort fra. Hvis der — og i saa Henseende forekommer det mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har fuldstændig Ret — havde staaet en bestemt Minimumssum, som enhver, hvis Trang var afgjort, skulde have udbetalt af Kommunekassen eller af en Fond, som var tilvejebragt ved Bidrag af Kommune og Stat i Forening, kunde jeg forstaa, at man kunde tale om, at det ikke havde Fattigvæsens Karakter; men en Lovbestemmelse, som udtaler, med Hensyn til den Hjælp, som behøves til en Mand og hans Families nødvendige Underhold, ligesom ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt han overhovedet kan faa noget, hvad han skal have, hvad Familien behøver, at den til ethvert Tidspunkt kan afgøres og omgøres aarlig af de kommunale Autoriteter, har den modsatte Karakter, ligesom det jo ogsaa er en Selvfølge, at den paagældende efter al Sandsynlighed vil blive henvist til at nyde Understøttelse paa det Sted, hvor han har Forsørgelsesret. Han vil altsaa blive stansubunden til det Sted, hvor han har Forsørgelsesret, for at komme til at nyde de Penge, som der bevilges ham, ikke at tale om, at det jo er givet, at han, hvis han kommer i et af de Aahyer, hvorom der er talt saa meget, da maa undertaste sig baade en vis Art af Tvang og en vis Husorden, som maasse vilde være vedkommende lige saa ubehagelig, som det nuværende Fattigvæsen er for de Fattiglemmer, der komme paa Fattiggaarde. Jeg er derfor fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Møen (Bosjen), naar han udtaler, at det, som der trænges til, og som ønskes her i Landet, er at blive fri for Fattigvæsenet, ogsaa naar man bliver gammel; men det forekommer mig, at ligesaa rigtig som denne Sætning er, ligesaa lidt er det i Virkeligheden naaet, hverken ved det foreliggende Forslag eller ved det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet. Det er for Resten heller ikke, det maa jeg aabent erkende, naaet ved det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet. Det er ikke naaet ved nogle af de Punkter, som ere fremkomne paa denne Lov; det synes jeg er overordentlig misligt ved denne Lov og tillige det, der fra mange Synspunkter gør denne Lovs Vedtagelse overordentlig betænkelig. Jeg forlanger ikke, at den ærede Ordfører skal tillægge mine Ord og mine Argumenter nogen som helst Betydning og Vægt, og jeg venter det heller ikke; men jeg henstiller til ham, om han ikke vil overveje, hvad der,

sibste Gang, Lovforslaget var til Behandling her i Tinget, blev udtalt af det da værende ærede Medlem fra Næstved. Han udtalte sig meget stærkt og skarpt mod en Alderdomsforsørgelse, som kaldt indenfor Fattigvæsenets Ramme. Jeg tror nu, at for saa vidt har han Ret, som det i og for sig rent formelt set ogsaa vil være en Fordel, om den Slags Understøttelsesbestemmelser, naar man er enig om dem, ikke blive vedtagne paa Fattigloven, men udenfor den, altsaa paa en særlig Lov, som havde et andet Navn. Det var en Ting, som man, hvis man var enig derom, let kunde komme ud over, og det antager jeg ogsaa, at Flertallet vilde være villigt til. Det nævnte tidligere ærede Medlem udtalte imidlertid meget stærkt, at saa længe vi holdt os til det, der stod i Lovforslaget, var det ikke udenfor Fattigvæsenets Ramme, og saa længe var man ikke udenfor det, som gjorde Modtagelsen af Understøttelsen baade haard, tung og byrdefuld for en udtjent Arbejder, og han tilføjede, at i alle de Lande, hvor man havde haft det Spørgsmaal oppe, i Tyskland, Sverige og andre Steder, havde man staaet paa, at den Understøttelse, man gav den udtjente Arbejder, Understøttelsen være nu stor eller lille, skulde være af en saadan Beskaffenhed, at den stillede ham fuldkommen frit i Samfundet, og med den samme Følelse af Uafhængighed og fri for Følger af Ydmyghed som Embedsmanden eller Bestillingsmanden, naar han hæver sin Understøttelse. Det var, sagde han, det eneste rigtige Synspunkt, og det var fremført for mange Aar siden og udtalt af den tykke Rigsret. Jeg vil nu spørge den ærede Ordfører, om han virkelig mener, at den Understøttelse, som Ændringsforslag Nr. 56 byder, er en saadan, der vil kunne tænkes hævet netop under saadanne Forhold, at den vil stille sin Modtager ligesaa frit i Samfundet som Bestillingsmændene, efter som der jo nærmest kan blive Tale om at sammenligne de understøttede med Bestillingsmændene, der have deres Pension, da i mange Tilfælde Størrelsen af den Understøttelse, som der vil blive Tale om, ligger nær ved de smaa Bestillingsmænds Pension. Det forekommer mig tillige, at denne Uafhængighedsbetragtning er en Betragtning, man heller ikke godt kan lade ude af Overvejelse, naar man spørger om dette Forslags Forhold til Grundloven. Der er jo talt her frem og tilbage om, hvor vidt man efter Grundloven kan gøre det, som her er Tale om, hvor vidt det er grundlovmæssigt eller ikke. Jeg har nu hørt, at man indenfor Flertallet, og særlig har det ærede Medlem